

תפ"ח (ירושלים) 21076-02-16 - מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

פלילי - חוק העונשין - עבירות ביטחון המדינה

var MareMakom = "תפח (ירושלים) 21076-02-16 - מדינת ישראל נ' פלוני(קטין), תק-מח 2016(4), 10624(07/11/2016)";

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י'

נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם תפ"ח 21076-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני
(קטין) ואח'

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשמים

1. פלוני (קטין)

על-ידי ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד 2. פלוני

(קטין) על-ידי ב"כ עו"ד חאג' מופיד

גזר-דין

השופט מ' בר-עם: כללי

1. בהכרעת-דין מיום 6.6.2016, קבענו על יסוד הודאתם של הנאשמים בכתב האישום המתוקן, בגדר הסדר טיעון, כי נאשם 1, קטין - יליד 22.0.0, ונאשם 2, קטין - יליד 6.0.0 ביצעו שתי עבירות של ניסיון רצח - לפי סעיף (1)305 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק) ועבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק. הוסכם כי לעניין העונש יהיו הצדדים חופשיים בטענותיהם. נוכח גילם של הנאשמים, הורנו על הזמנת תסקיר משירות המבחן לקראת הדיון בעניין הטיעונים לעונש. בישיבת הטיעונים לעונש שהתקיימה ביום 19.9.2016 הסכימו באי - כוח הנאשמים כי בית-המשפט ירשיע את הנאשמים בעבירות בהן נקבעה אשמתם; ובהתאם ניתנה בתום הדיון, הכרעת דין משלימה במסגרתה הורשעו הנאשמים בשתי עבירות של ניסיון רצח ובעבירה של החזקת סכין כמפורט לעיל.

עמוד 1

להלן עובדות כתב האישום העומדות ביסוד הכרעת הדין.

2. עובר ליום 30.1.2016, ולאחר שצפו ברשת האינטרנט בסרטונים בעלי תוכן של הסתה על רקע לאומני, גמלה בליבם של הנאשמים ההחלטה ליטול חלק במאבק הלאומי והדתי על דרך של פיגוע דקירה כלפי יהודים או אנשי כוחות הביטחון במטרה להורגם ולהיות "שהידים".

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא,

ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם תפ"ח 21076-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואח'

3. ביום 30.1.2016, סמוך לשעה 11:00, נטל נאשם 1 שתי סכינים בעלות להב של כ-10 ס"מ כל אחת במטרה לעשות בהן שימוש בפיגוע הרצחני שתכננו לבצע. נאשם 1 מסר סכין אחת לנאשם 2, והשניים החביאו, כל אחד את סכינו, בשרוול חולצתם. או/אז נסעו הנאשמים לעיר העתיקה בירושלים וסמוך לשעה 16:00 נכנסו לעיר העתיקה דרך שער שכם. שם פגשו הנאשמים במ.ח., קטין - יליד 2004, אשר נטל עמו לום ברזל והצטרף אליהם. השלושה הלכו להתפלל במסגד אל אקצא ולאחר מכן חזרו לשער שכם; על המדרגות המוליכות לשער שכם ארבו לקורבנם. סמוך לשעה 17:00 יצאה משער שכם קבוצת יהודים - שלושה צעירים חובשי כיפות וצעירה לבושה בחצאית (להלן: "הקבוצה"). הנאשמים שלפו כל אחד את סכינו והתקרבו אליהם במהירות מאחור. נאשם 2 הניף סכינו לעבר פלג גופו העליון של אחד מחברי הקבוצה אך האחרון חמק מפגיעת הסכין. נאשם 1 התקרב לאחד אחר מחברי הקבוצה, אי, ודקר אותו באמצעות הסכין במותן שמאל. חברי הקבוצה נסו על נפשם לכל עבר, תוך שהנאשמים רודפים אחריהם ללא הצלחה ואז נמלטו מהמקום.

4. כתוצאה ממעשיהם, נגרם ל אי פצע דקירה באורך 4 ס"מ ובעומק 4-5 ס"מ במותן שמאל אחורי והוא נזקק לטיפול רפואי ולתפרים.

5. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 מיום 11.7.2016, עולה כי הנאשם, בן 15, בן זקונים למשפחה מוסלמית הכוללת זוג הורים וחמישה ילדים, ומתגוררת במחנה הפליטים שועפט. המצב הכלכלי של המשפחה קשה. המשפחה מתפרנסת משכר האם בעבודת ניקיון בסניף דואר בירושלים. אבי המשפחה סובל ממחלות שונות ובעברו היה מכור לסמים קשים וריצה מספר רב של עונשי מאסר. הנאשם נשר מספסל הלימודים באמצע כיתה ז' בשל חוסר מוטיבציה ללימודים, ולטענתו - על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. מאז ועד למעצרו, התקשה למצוא תעסוקה סדירה בשל גילו הצעיר. הנאשם הודה במעשיו עם מעצרו, וטען כי הושפע מהמתח הלאומני ששרר במזרח ירושלים ורצה "לעלות לגן עדן ולפגוש בבתולות המובטחות". הנאשם הביע חרטה על מעשיו, טען שמעצרו סייע לו להבין את חומרת מעשיו ואת הפסול שבהם, והביע חשש לאבד את שנותיו הבאות בשל מאסר בין כותלי הכלא. הוריו גינו את מעשיו. הנאשם נעצר עד לתום ההליכים בכלא "מגידו" לאחר שסירב לחלופת מעצר חוץ ביתית. כיום הוא מבין שללא אופק שיקומי, יגזר עליו עונש מאסר לתקופה ממושכת, ועל כן הביע הסכמתו להשמה במעון נעול חלף מאסר בפועל. המסגרת היחידה

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא,

ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם תפ"ח 21076-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואח'

שעשויה להתאים לנאשם הנה במעון נעול "נוף הרים" ואולם, זה נמצא בתפוסה מלאה לתקופה הקרובה. בנסיבות אלו, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

6. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 מיום 12.7.2016, עולה כי הנאשם, בן 16 ו-9 חודשים, בן בכור למשפחה מוסלמית הכוללת זוג הורים וחמישה ילדים, ומתגוררת במחנה הפליטים שועפט. המשפחה מתקיימת מקצבת הבטחת הכנסה שמקבל האב ומסיוע כספי מבני משפחה. שירות המבחן התרשם ממשפחה קשת יום, המתמודדת עם מצבי בריאות מיוחדים של ההורים ומעמד התושבות של האם שטרם הוסדר. האב אינו מעורב בחיי ילדיו ודרש מהנאשם לצאת לעבוד ולסייע בפרנסת המשפחה חרף גילו הצעיר. הנאשם אינו יודע קרוא וכתוב, סיים תשע שנות לימוד, נשר מספסל לימודיו בשל בעיות משמעת ועובד בעבודות מזדמנות. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם גדל ללא פיקוח הורי הולם, עם ציפיות גבוהות ממנו לסייע בפרנסת המשפחה וזקוק להכוונה ולעזרה מקצועית. הנאשם הסגיר עצמו למשטרה והודה במעשיו. כיום מביע הנאשם חרטה על מעשיו אך מוטרד מהמחיר שיידרש לשלם בגינם. הנאשם נעצר עד לתום ההליכים בשל התנגדותו והתנגדות משפחתו לחלופת מעצר בית או למסגרת חוץ ביתית. אביו מתנגד להמשך הקשר עם שירות המבחן ומעוניין שהנאשם ירצה את עונשו. הנאשם מעדיף לשהות במסגרת חוץ ביתית על פני עונש מאסר בפועל. שירות המבחן סבור כי הנאשם אינו בשל לבחון את חומרת מעשיו ועסוק במחירים שמשלם בגין מעשיו. בנסיבות אלו, לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו.

7. לא הוגשו ראיות לעונש מטעם הצדדים.

8. בטיעוניה לעונש, הציגה המאשימה את מעשי הנאשמים וחומרתם על רקע גל הטרור שעודנו פוקד את מדינת ישראל, וטענה כי יש ליתן משקל משמעותי לשיקולי ההרתעה. משנה חומרה נודע למעשיהם של הנאשמים, לשיטתה, לאחר שהמשיכו לרדוף אחרי חברי הקבוצה משלא הצליחו בראשונה לפגוע בהם. המאשימה הוסיפה והדגישה כי הנאשמים ביצעו את מעשיהם, כעולה מתסקירי שירות המבחן, על רקע לאומני ולאחר שנחשפו לדברי הסתה ברשת האינטרנט, ולכן על בית-המשפט להוציא מסר ברור וחד של "אפס סובלנות" כלפי עבירות על רקע לאומני. לשיטת המאשימה, העונש המתאים הנו 14 שנות מאסר בפועל לכל נאשם. במועד ביצוע העבירה - נאשם 1 היה בגיל 14 ו-7 חודשים והוא זה שביצע את הדקירה בפועל; נאשם 2 היה בן 16 ו-3

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא,

ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם תפ"ח 21076-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואח'

חודשים אך לא הצליח לפגוע באיש. בעניין רף הענישה, הפנתה המאשימה לגזר-הדין שניתן על-ידי הרכב זה בתפ"ח 30359-03-15, הגם שהצהירה כי הוגש ערעור והתיק תלוי ועומד בבית-המשפט העליון. המאשימה הוסיפה כי אומנם הנאשמים הודו, ואולם ללא הפנמת חומרת המעשים וללא הכאה על חטא. כעולה מתסקירי שירות המבחן הנאשמים עסוקים במחירים שהם משלמים כיום ואינם פנויים לבחון את מצב נפגעי העבירה או חומרת מעשיהם. אשר על כן, עתרה המאשימה להטיל על כל אחד מהנאשמים עונש של 14 שנות מאסר בפועל.

9. ב"כ נאשם 1 טען בפתח דבריו שאין להמעיט בחומרת העבירה אך יש לגזור את עונשו של הנאשם בהתאם לגילו הרך. הנאשם הודה במעשיו והביע חרטה. יש להתחשב לקולה בנסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, כן בעובדה שהוריו הסגירו אותו למשטרה. לשיטת ב"כ הנאשם, העונש המתאים הנו ארבע שנות מאסר בהתחשב במדיניות הענישה של שיטתו נוהגת.

10. ב"כ נאשם 2 פתח וטען כי המזור לריבוי הפיגועים בעיר ירושלים אינו בהחמרת הענישה. הנאשם החל במסגרת מעצרו ללמוד לקרוא ולכתוב, תסקיר שירות המבחן מפרט את נסיבותיו האישיות והיותו בן למשפחה קשת-יום אשר נשר מלימודיו ויצא לסייע בפרנסת המשפחה. לא ניתן לייחס מניע לאומני למעשיו ואלו בוצעו מתוך מצוקת היום-יום, נשירתו מבית-הספר ונשיאתו בגיל צעיר בעול הפרנסה. לשיטת ב"כ הנאשם, אין בכוחה של ענישה חמורה להרתיע קטינים אשר אינם מבינים את הערך החברתי ופועלים מתוך מצוקה אישית. הפתרון למציאות זו הוא בהתערבות מוסדות המדינה בטיפול בקטינים אלו. תכלית הענישה בענינים של קטינים היא שיקומית. נאשם 2 לא דקר איש ומעשיו נותרו בגדר ניסיון. מדיניות הענישה מלמדת על עונשי מאסר בנסיבות דומות של 5-9 שנים. בנסיבות אלו, טען ב"כ נאשם 2 כי העונש המתאים בעניינו של הנאשם הנו 6 שנות מאסר.

11. הנאשמים בדבריהם האחרונים לעונש ביקשו אך לדרוש בשלום המשפחה. כל אחד מהם אמר: "אני רוצה לומר שלום למשפחה. אני לא רוצה לדבר על התיק".

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא,

ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם תפ"ח 21076-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואח'

12. בנוגע לענישת קטינים חלות הוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער), הגם שבית-המשפט רשאי להתחשב, לפי שיקול-דעתו, בעקרונות ובשיקולים המנחים המעוגנים בתיקון 113 לחוק בעניין הבניית הענישה, תוך התאמתם לענישתם של קטינים (סעיף 40 טו לחוק).

13. גל טרור פוקד את מדינת ישראל. אנו ערים לתופעה של גורמים הנשמעים לדברי הסתה ובלע, אוחזים בסכין, או באמצעי קטלני אחר, ומבקשים להרוג כל יהודי אשר יקרה בדרכם ולהפוך "שאהידים". חיי אדם נקטפו וחיים אחרים נעצרו בשל פציעות גופניות ונפשיות בדרגות שונות. תופעת פיגועי הדקירה והפרות הסדר קנתה לה אחיזה במקומותינו וניתן להבחין במגמה של הסלמה. רגישותה של העיר ירושלים, ובפרט העיר העתיקה, בהיבט הביטחוני רבה. במציאות הקשה של ימינו אין מנוס מהחמרת הענישה, ועל גזר-הדין ליתן ביטוי הולם לערך של שלמות הגוף וקדושת החיים של כלל הציבור - אזרחים וגורמי אכיפת החוק - כלפי אלה המבקשים לפגוע בערכים אלה בפיגועי הטרור. בנסיבות אלה גובר הצורך בהרחקת המפגעים אל מעבר לסורג ובריה; ויש ליתן גם משקל ממשי לעקרונות של הרתעת הרבים והיחיד המהווים שיקול בהחמרת הענישה. העבירות הנדונות מחייבות על-דרך הכלל את השמתו של אדם מאחורי סורג ובריה לתקופה ממושכת, ואף נקבע כי אין מנוס מכליאתם של צעירים הנוטלים חלק בתופעה (ע"פ 1777/11 פלוני נ' מדינת ישראל (2.6.2011)).

14. לאחרונה נוכחנו לגלות כי גם ילדים צעירים בני גילם של הנאשמים נוטלים חלק פעיל במעשי הטרור. במלאכת גזירת עונשו של קטין, מערכת השיקולים שונה וייחודית מעניינו של בגיר ונגזרת מהוראותיו של חוק הנוער. בפסיקה נקבע כי קיים הבדל איכותי בין קטינים למבוגרים, כאשר הקטינות מהווה שיקול משמעותי בענישה, זאת בשל ההצדקות העומדות בבסיסה - אחריות מופחתת, השפעת העונש על הקטין והאינטרס החברתי בשיקומו (ע"פ 8863/15 פלוני נ' מדינת ישראל (26.5.2016); ע"פ 7416/15 פלוני נ' מדינת ישראל (22.5.2016)). בבוא בית-המשפט לקבוע את אופי ענישתם של קטינים, עליו להביא בחשבון מספר גורמים ושיקולים, ובין היתר: גילו של העבריין הקטין (אין דומה עניינו של קטין על סף בגירותו לעניינו של קטין צעיר הרבה יותר), הבעת חרטה כנה, נטילת אחריות למעשים, עבר פלילי, חומרת העבירות ותוצאותיהן, וכן סיכויי שיקום (ע"פ 863/15 לעיל; ראו: גם ע"פ 1454/15 פלוני נ' מדינת ישראל (10.8.2015); ע"פ

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: ' נועם - סגן נשיא,

ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם תפ"ח 21076-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואח'

49/09, לעיל), כאשר, ככלל יש למקם את נקודת האיזון בהתאם לגיל הנאשם בעת גזר הדין (ע"פ 5725/15 פלוני נ' מדינת ישראל (4.8.2016)).

15. עם זאת, קטינות אינה מעניקה חסינות מפני ענישה ראויה, לרבות בכליאה ממשית, כשמבוצע פשע חמור; ומתן הדגש המיוחד לשיקומו של הקטין אינו מאיין את הצורך לאזנו עם שיקולי ענישה אחרים של הרתעה וגמול, בהתאם לחומרת העבירה ונסיבותיה (ע"פ 8863/15 לעיל; ע"פ 3520/16 לעיל). נקבע כי אף שיש ליתן לשיקולי שיקום, בעניינם של קטינים, משקל מיוחד, אין להתעלם מהאינטרס הציבורי ומשיקולים של הרתעה, ועל כן, אף שמדובר בקטינים,

המגמה להטיל עונש מאסר בפועל (ע"פ 1176/16 ראובן מאיר כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (15.5.2016)), שכן ישנה חשיבות רבה למסר המרתיע היוצא מבית המשפט בעבירות חמורות גם כאשר העבריין הוא קטין (ע"פ 7211/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.12.2015)). הענישה צריכה לבטא את סלידתה של החברה ממעשים אלו שתכליתם לקטול חיי אדם על רקע לאומני, במיוחד על רקע של גל הטרור המתמשך הפוקד את מדינת ישראל, והקלה בעונש עלולה לשלוח מסר מוטעה. הדברים נאמרים במשנה תוקף, כאשר ענייננו בתופעה עבריינית המאופיינת בביצוע על-ידי קטינים והכרחי למגרה ולהרתיע קטינים ממעורבות בה (ע"פ 3520/16 לעיל).

16. בעבירות של ניסיון לרצח ממניע לאומני גזרו בתי-המשפט על נאשמים צעירים עונשי מאסר לתקופות ממושכות, ויש להקיש ממדיניות ענישה זו לעניינו של הנאשמים שלפנינו בשינויים המחויבים ותוך התאמתם לאופי ענישתם של קטינים. כך, למשל רק לאחרונה גזרנו (במותב הנוכחי), בתפ"ח 30359-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (5.6.2016), 18 שנות מאסר על נאשם בן 17, אשר הצטייד בסכין ודקר יהודי בשער יפו בירושלים, וקודם לכן יידה במספר רב של פעמים מטענים, בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים, לעבר כוחות הביטחון. זאת ועוד, בע"פ 2967/93 מחמוד בן אדיב מסלמאני נ' מדינת ישראל (9.3.1995) נגזר עונשו של נאשם שהורשע בביצוע מעשה דקירה בסכין בעורפו של שוטר, לעונש של 18 שנות מאסר. בע"פ 5270/91 עומר אלמג'יד נ' מדינת ישראל (13.2.1994) נגזר עונשו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בביצוע מעשה דקירה בסכין בצווארו של מתלונן אשר העסיקו בעבודות משק, לעונש של 20 שנות מאסר - שהוא העונש המירבי הקבוע בסעיף 1305(1) לחוק. בתפ"ח (ב"ש) 1167/08 מדינת ישראל נ' .

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: 'נ' נועם - סגן נשיא,

ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם תפ"ח 21076-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואח'

ראמי אלעילה (18.11.2013)) נגזר עונשו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בביצוע שני ניסיונות לרצח, בשעה שביצע ירי על כוחות הביטחון והניח מטענים לצד כביש בו נסעו חיילי צה"ל, לעונש של 18 שנות מאסר.

17. כאמור, הנאשמים הורשעו בשתי עבירות ניסיון רצח ובעבירת נשיאת סכין שבוצעו במהלך פיגוע דקירה, בסמוך לשער שכם בעיר העתיקה בירושלים, שכתוצאה מהן נפגע עובר אורח תמים אשר נקרה בדרכם. חומרת מעשיהם של הנאשמים טמונה, הן, ובעיקר, במטרה לקטול חיים; הן במניע הלאומני העומד בבסיס התנהגותם; והן בביצוע הפיגוע בצוותא ולאחר הכנה מוקדמת. בנקל יכלו המעשים להסתיים בקטילת חיי אדם. הנאשמים הצטיידו מראש בסכינים, הלכו להתפלל ולאחר מכן ישבו על מדרגות בסמוך לשער שכם, כשהם אורבים לקורבנות מזדמנים. כשחברי הקבוצה נקרו בדרכם, ביקשו הנאשמים לפגוע בהם ככל שניתן, ולא היססו לרדוף אחריהם על-מנת להעמיק את פגיעתם ולפגוע באנשים נוספים. א' נפגע במוותן שמאל ונזקק לטיפול רפואי ולתפרים.

18. הנאשמים ניסו לפגוע, וכן פגעו, בגופם ובנפשם של יהודים, אך ורק בשל היותם יהודים. כתב האישום המתוקן כמו גם תסקירי שירות המבחן מלמדים על המניע הלאומי אשר עמד ביסוד מעשיהם. לעבירה שבה הורשעו הנאשמים - ניסיון לרצח ממניע לאומי - חומרה מופלגת, לנוכח מהותה, נסיבות ביצועה ותוצאותיה. בשל האמור, חרף גילם הצעיר וקטינותם במועד ביצוע העבירות, יש להטיל על הנאשמים עונש מאסר לתקופה ממושכת; זאת משיקולים של גמול והוקעת המעשים, מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור, שמירה על חייהם ושלמות גופם של אזרחים תמימים, שוטרים וחילים ולתכלית של הרתעה אפקטיבית - אינדיבידואלית וכללית. יוטעם, כי לו היו הנאשמים בגירים בעת ביצוע העבירות, העונש שהיה מוטל עליהם היה חמור יותר (ע"פ 7416/15 לעיל, פסקה 19).

19. אכן, תסקירי שירות המבחן מלמדים על מצוקה משפחתית. הנאשמים נשרו מספסל הלימודים סמוך לביצוע העבירה וניסו לסייע בפרנסת המשפחה. עם זאת, הנאשמים לא הביעו חרטה כנה על מעשיהם, בשעה שלא השכילו להפנים את החומרה שבהתנהגותם. אומנם, הנאשמים הביעו נכונות להשתלב במעון, אך שירות המבחן כי לא המליץ על כך, הן לגופו של עניין, והן לנוכח העובדה שאין במעון מקום פנוי. מכל מקום, יש להדגיש שלא יינקט בעניינם של הנאשמים הליך

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: "נועם - סגן נשיא, רי פרידמן-פלדמן ומי בר-עם תפ"ח 21076-02-16 מדינת ישראל נ"פ פלוני (קטין) ואחי

שיקומי טיפולי; זאת לאור חומרת העבירות, נסיבות ביצוען ותוצאותיהן, ולנוכח הצורך בהטלת ענישה מחמירה משיקולי גמול, הגנה על ביטחון הציבור והרתעה, כמפורט לעיל. יש להוסיף, כי השיקולים האמורים, הנוגעים לאינטרס הציבורי, גוברים במקרה הספציפי על-פני שיקולי השיקום של הנאשמים, חרף גילם הצעיר. בנסיבות אלה, לאור חומרת העבירות, הרקע לביצוען, נסיבות ביצוען על רקע גל הטרור הפוקד את מדינתנו בתקופה האחרונה, בו נוטלים חלק בעיקר קטינים, ותוך התחשבות בהודאתם של הנאשמים - יש לגזור על הנאשמים עונשי מאסר מרתיעים.

20. שקלתי אם יש מקום להבחנה בין הנאשמים ולא מצאתי בנסיבות העניין טעם מבורר לעשות כן. נאשם 1 צעיר יותר מהנאשם 2. עם זאת, נאשם 1 ביצע את מעשה הדקירה בפועל. בנסיבות אלה, נחה דעתי כי יש להטיל עונש זהה על שניהם.

21. על-יסוד האמור לעיל ובהתחשב במכלול טיעוני הצדדים לחומרה ולקולה, יש לגזור את דינם של הנאשמים, כדלהלן:

א. אחת-עשרה שנות מאסר בפועל, מיום מעצרו - 30.1.2016.

ב. שנתיים מאסר על-תנאי - שלא יעברו בתוך שלוש שנים מיום שחרורם מהמאסר עבירה לפי סעיף 305(1) לחוק.

ג. עשרה חודשי מאסר על תנאי - שלא יעברו בתוך שלוש שנים מיום שחרורם מהמאסר עבירה לפי סעיף 329 לחוק.

ד. פיצוי לנפגע העבירה אי - בסך של 50,000 ₪, כל אחד.

משה בר-עם, שופט

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם תפ"ח 21076-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואחי

סגן הנשיא, י' נועם: אני מסכים.

יורם נועם, סגן נשיא

השופטת ר' פרידמן-פלדמן: אני מסכימה.

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת

הוחלט לגזור את דינם של הנאשמים, כאמור בפסקה 21 לעיל. המזכירות

תמציא עותקים מגזר-הדין לשירות המבחן.

הפרקליטות תעדיכן את נפגע העבירה אודות הפיצויים שנפסקו, ותמסור את פרטיו למזכירות בית- המשפט לצורך

קביעת הפיצוי.

אנו מתירים את פרסום גזר-הדין, אך מורים על איסור פרסום שמותיהם של הנאשמים, שהנם קטינים, או כל פרט העלול לזהותם.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן

נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם תפ"ח 21076-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואח'

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' בחשוון התשע"ז, 7 נובמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה, באי-כוח הנאשמים, הנאשמים ומתורגמן בית המשפט.

רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, שופט
שופטת

יורם נועם, סגן נשיא